

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

dige kan komme ind under Digelovens Regler, saafremt det efter Landvæsenskommissionens Mening tjener andre Formaal.

I denne Forbindelse bør det nævnes, at man, baade for saa vidt angaar Opretelse af offentlige Pumpelag og i Sager om offentlige Spildevandsanlæg, har indsat Landvæsenskommissionen som første Instans uden Hensyn til, hvilken Klasse Vandløb Sagen i øvrigt berører.

Endelig kan det nævnes, at Lovforslagets § 58 bemyndiger Amtsraadet til at finansiere Pumpelag.

I Kapitel X findes samlet Bestemmelserne om Broer, Opstemningsanlæg, Flodemaal m. m.

For saa vidt angaar Broer, er Forslaget i § 62 udformet noget anderledes end den nugældende Lov. For det første har man ubetinget krævet Godkendelse af en offentlig Myndighed, forinden et Broanlæg kan udføres, medens Loven af 1880 nøjes med at sige, at man skal have „alle vedkommendes Samtykke“. For det andet giver Lovforslaget kun Kommunalbestyrelsen Adgang til paa egen Haand at tillade mindre, midlertidige Broanlæg. Denne Begrænsning motiveres med, at Broanlæg aldrig bør udføres uden meget nøje Undersøgelse af Forholdene paa Aastedet. Paa dette Punkt er der i Tidens Løb begaaet mange Forsømmelser, saa at de højereliggende Lodsejere selv ved mindre Uddybninger af det paagældende Vandløb har maattet udrede betydelige Beløb, fordi Broens Fundering ikke var ført ned i en passende Dybde.

Om Opstemningsanlæg og Flodemaal fastsætter Forslaget et Par væsentlige, nye Bestemmelser. For det første paabydes det, at der skal findes Flodemaalsmærker ved Opstemningsanlæg under offentlig Tilsyn, og at saadanne Mærker kan forlanges af enhver interesseret, for saa vidt angaar private Opstemningsanlæg.

For det andet giver Lovforslaget en udvidet Adgang til at nedlægge bestaaende Opstemningsanlæg af Hensyn til Afvandsforholdene. Ikke blot er Sagens Behandling simplificeret, men Adgangen til at nedlægge bestaaende Anlæg staar nu ogsaa aaben ved private Vandløb.

Endelig fastsætter Lovforslaget noget skarpere Bestemmelser om Benyttelsen af de i øvrigt lovlige Opstemningsanlæg, idet en ændret Benyttelse af et saadant Anlæg ikke kan indføres uden Vandløbsrettens Samtykke, og idet Aftaler mellem flere bestaaende Anlæg ved samme offentlige Vandløb skal anmeldes for den tilsynsførende Kommunalbestyrelse.

For saa vidt angaar de Sager, der er omhandlet i Kapitlerne VIII—X, bliver Bestemmelserne i Kapitel VI om Regulering m. v. i videst muligt Omfang at følge under Sagens Behandling for Vandløbsretten. Heraf følger f. Eks., at en Lodsejer, der ønsker sin Ejendom holdt uden for et Anlæg, kan opnaa dette, naar det kan ske uden Skade for de andre, og det følger ogsaa heraf, at Vandløbsretten skal tage fornødent Hensyn til de interesserede Lodsejeres Ønsker og til Mulighederne for at tilvejebringe de fornødne Pengemidler ved sin Afgørelse af, om en Sag skal fremmes. Endvidere bliver de i Kapitel VI fastsatte Regler om Arbejdets Udførelse at følge, hvor ikke andet fremgaar af Kapitlerne VIII—X.

Kapitel XI omhandler Afledning af Spildevand. De nugældende Bestemmelser om Afledning af Spildevand findes i Saltvandsfiskerilovens § 23 og Ferskvandsfiskerilovens § 14, hvorefter der kan skrides ind mod Forurening, der skader Fiskebestanden. Endvidere findes der Bestemmelser om Afledning af Spildevand i den nugældende Lov af 1907, men i denne Lov er disse Bestemmelser blandet sammen med anden Vandafledning.

Det kan saaledes ikke siges at være noget nyt og ukendt i dansk Ret, som her bliver foreslaaet; men de nugældende Bestemmelser har vist sig ikke at være fyldestgørende, og Lovforslagets Bestemmelser indeholder derfor en Skærpelse af de ældre Regler.

For at lette Oversigten fastslaas det i § 70, at Spildevandsanlæg lige saa vel som andre Vandløb inddeles i offentlige og private Anlæg, og der fastsættes derefter dels fælles Bestemmelser for begge Slags Anlæg, dels de nødvendige Særregler for hver Slags Anlæg. Under Fællesbestemmelserne findes først og fremmest i § 71 en Regel om, at Spildevandsanlæg med